

ning indeholdte udkast hviler nærværende forslag til ændringer i den nugældende forligsmandslov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 21. december 1945 af lov nr. 5 af 18. januar 1934 om mægling i arbejdsstridigheder med de ændringer, der er en følge af lov nr. 96 af 20. marts 1940 og lov nr. 602 af 21. december 1945. . . .

Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund har den 11. januar 1957 — for overenskomstsituationen 1958 — vedtaget nye forhandlingsregler, der på en række punkter på afgørende måde bryder med det hidtil mellem parterne praktiserede forhandlingssystem. I relation til den gældende forligsmandslov er de vigtigste ændringer dels, at man tager sigte på — på et tidligere tidspunkt end hidtil — at kunne inddrage forligsinstitutionen i partsforhandlingerne navnlig med henblik på løsning af generelle spørgsmål, dels visse ændringer i de hidtil gældende afstemningsregler, navnlig som følge af den ved de nye forhandlingsregler vedtagne opdeling i afstemningsmæssig henseende af overenskomstområdet i 8 grupper, der forudsættes ikke at kunne sammenkædes med andre grupper ved afstemninger om mæglingsforslag fra forligsmanden.

Regeringen må ligesom arbejdsretskommissionen finde det rimeligt, at lovens regler i disse henseender bringes i overensstemmelse med de forudsætninger, der efter det oplyste har været afgørende for parterne ved de nye forhandlingsreglers tilblivelse.

Med hensyn til muligheden for at finde veje til at undgå eller begrænse arbejdsstandsninger, hvor det gælder områder, der har livsvigtig betydning for samfundet, har kommissionen overvejet forskellige forslag. Kommissionens flertal — jfr. herved kommissionsbetænkningen med særudtalelser — går ind for et af Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i fællesskab stillet og af den samlede forligsinstitution tiltrådt forslag, dels om at forligsmandens hidtidige beføjelse til at udsætte varslede arbejdsstandsninger én gang i indtil 7 dage udvides til 14 dage, dels om indførelse af en beføjelse for den samlede forligsinstitution til på særlig samfundsvigtige områder at udsætte varslede arbejdsstandsninger i yderligere 14 dage. I begge situationer foreslås endvidere indført en bestemmelse om 2 dages ventetid, før således udsatte, varslede arbejdsstandsninger kan iværksættes.

Kommissionens flertal har herved erkendt, at visse arbejdsstandsninger vil kunne være af så vidtrækkende samfundsmæssig betydning, at foranstaltninger til forhindring af sådanne konflikter bør overvejes. Samtidig har man imidlertid lagt afgørende vægt på, at det må anses for overordentlig vanskeligt — om ikke umuligt — på forhånd i detaljer at give en i fremtidigt opstående konfliktsituationer anvendelig definition (afgrænsning) af de områder inden for arbejdsmarkedet, for hvilke sådanne foranstaltninger burde finde anvendelse. Flertallet anser det dernæst for meget betydningsfuldt, at man længst muligt fastholder forhandlingslinjen under neutral ledelse af en